

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ 20οῦ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΧΟΡΟΥ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Το Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας, στα 20 χρόνια της πορείας του, έχει αποδείξει ότι βασικό χαρακτηριστικό του είναι η ικανότητά του να παρακολουθεί σε βάθος τη συνεχή μετατόπιση των συνόρων στον παλλόμενο παγκόσμιο χάρτη της χορευτικής τέχνης. Να αφουγκράζεται μέσα στο μωσαϊκό των χορευτικών προτάσεων όλες τις φωνές και να ξεχωρίζει με γνώση αυτές που κάθε φορά μιλούν και συνδιαλέγονται, η καθεμία στη γλώσσα της, με την ψυχή, το νου και τις αισθήσεις του θεατή. Φέτος, φιλοξενεί και πάλι ομάδες που αναστοχάζονται με τόλμη το νόημα του σώματος, στο οποίο εγγράφονται οι βασικοί κανόνες, οι ιεραρχίες, ακόμη και οι μεταφυσικές ανησυχίες ενός πολιτισμού. Μέσα από τον προγραμματισμό του Φεστιβάλ, αναδεικνύονται μια σειρά ιδέες και προβληματισμοί γύρω από τη σύγχρονη χορευτική δημιουργία:

1. Μεγάλο εύρος σημαντικών καλλιτεχνών και ομάδων: Επιδιώκοντας να καταδείξει τόσο τις τομές όσο και τη συνέχεια των αισθητικών πειραματισμών της χορευτικής τέχνης, το 20ό Φεστιβάλ παρουσιάζει εκπροσώπους απολύτως διαφορετικών χορευτικών ιδιωμάτων με ιδιαίτερη έμφαση στο απάνθισμα μιας πολυμορφίας αισθητικών προτάσεων και τάσεων, που υπήρξε πάντα, για το Φεστιβάλ Χορού της Καλαμάτας, συνειδητή επιλογή. Συγκεκριμένα, φιλοξενεί από το NDT 2 – το συγκρότημα των νεότερων ερμηνευτών του Nederlands Dans Theater – έως τη συλλογική δουλειά των KVS, των ballets C de la B και των Παλαιστινίων ερμηνευτών, το έργο του Κριστιάν Ριζό με το εντελώς προσωπικό, σχεδόν εικαστικό ιδίωμα, αλλά και τη Μέττε Ίνγκβαρτσεν με τη ριζοσπαστική της αντίληψη για τη χορογραφία.

2. Σύνδεση με τους σύγχρονους κοινωνικούς προβληματισμούς: Ένα από τα κυρίαρχα στοιχεία του φετινού φεστιβαλικού προγράμματος είναι ο προβληματισμός γύρω από τον εκπατρισμό, γεωγραφικό

αλλά και υπαρξιακό, η διερεύνηση της ανάγκης του ανήκειν, η εμβάθυνση στην έννοια της ταυτότητας και της ετερότητας, και παράλληλα τα οικολογικά προβλήματα και η αμφίθυμη σχέση του ανθρώπου με τη φύση, που έχουν προσλάβει, τα τελευταία χρόνια, δραματικό χαρακτήρα. Στην ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα βελγο-παλαιστινιακή συμπαραγωγή BADKE, το μελαγχολικό, εσωτερικό ταξίδι του μοναχικού Τούρκου χορευτή στο σόλο του Κριστιάν Ριζό και τους εκρηκτικούς Πλάνητες της Πατρίσιας Απέργη, ο σπαραγμός του ξεριζωμού αλλά και η διεκδίκηση της ένταξης είναι συνεχώς παρόντα, ενώ η ριζοσπαστική χορογραφία της Μέττε Ίνγκβαρτσεν προτείνει μια νέα προσέγγιση των εννοιών έμψυχο - άψυχο, φυσικό - τεχνητό.

3. Άνοιγμα στον δημόσιο χώρο: Το Φεστιβάλ επιδιώκει να καταστήσει την πόλη, τους κατοίκους και τους επισκέπτες του μέρος της χορευτικής δημιουργίας, εμπλέκοντάς τους βιωματικά στη δημιουργική διαδικασία, μέσα από παραστάσεις που έρχονται ως αποτέλεσμα των εργαστηρίων του. Παράλληλα, αξιοποιεί δημιουργικά ήδη υπάρχουσες δομές και προτρέπει καλλιτέχνες και κοινό να περιηγηθούν στην πόλη, να γνωρίσουν γωνιές και χώρους της και να αποκτήσουν έτσι μια διαφορετική ματιά γι' αυτήν. Κατ' αυτόν τον τρόπο δημιουργείται μια γέφυρα ανάμεσα στον καθαυτό χώρο μιας παράστασης, όπως είναι το θέατρο - χώρο που δεν στερείται σημασίας και ιδεολογίας - και τον δημόσιο χώρο.

4. Εμπλουτισμός των εκπαιδευτικών προγραμμάτων: Το Φεστιβάλ Χορού της Καλαμάτας διατηρεί και ανανεώνει το εκπαιδευτικό του πρόγραμμα, που από την πρώτη στιγμή υπήρξε σημαντικό μέλημά του. Τα Εργαστήρια και το Σεμινάριο με τους Μάρτα Κορονάντο, Χίλντεγαρτ Ντε Βέεστ, Σύνδεσμο Χορού αλλά και το Κέντρο Μελέτης Χορού I. & P. Ντάνκαν σε συνεργασία με την ομάδα Creo, ανοίγουν έναν ευρύ διάλογο σε θέματα δραματουργίας, χορογραφίας και τεχνικής. Το φετινό εκπαιδευτικό πρόγραμμα, κατά περίπτωση, απευθύνεται σ' ευρύτατο κοινό, δημιουργούς και ερμηνευτές των παραστατικών τεχνών (επαγγελματίες, σπουδαστές και ερασιτέχνες από όλη την Ελλάδα), αλλά και στην ίδια την τοπική κοινωνία της Καλαμάτας.

5. Το Φεστιβάλ και οι νέοι: Το Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας πάντα προσείλκυε μεγάλο αριθμό νέων θεατών. Επιπλέον, με τα σεμινάρια του εστίαζε στις ανάγκες των νέων καλλιτεχνών και με τον καλλιτεχνικό του προγραμματισμό έδινε χώρο στην παρουσίαση ανερχόμενων και νέων δημιουργών, υπογραμμίζοντας συνδυαστικά την καλλιτεχνική, δυναμική παρουσία των νεότερων ηλικιών, γεγονός ιδιαίτερα ενθαρρυντικό για την εξέλιξη και το μέλλον του

χορού. Φέτος, ακόμη περισσότερο, το Φεστιβάλ πλημμυρίζει από νεανική ενέργεια και σφρίγος. Η παρουσία νέων αλλά και νεότερων καλλιτεχνών ενδυναμώνεται και αναδεικνύεται ιδιαίτερα, τόσο με τη συμμετοχή του NDT 2, αλλά και των δημιουργημάτων της Καλαμάτας, της Συμφωνικής Ορχήστρας Νέων και της Παιδικής Χορωδίας του Δημοτικού Ωδείου Καλαμάτας, στην παράσταση «Πετρόσουπα», όσο και με τη δραστική συμμετοχή των παιδιών στα εκπαιδευτικά του προγράμματα.

6. Παράλληλες εκδηλώσεις: Με διαφορετικό, από τα προηγούμενα Φεστιβάλ, χαρακτήρα, οι παράλληλες εκδηλώσεις του 20ού Φεστιβάλ απλώνονται και πάλι σε γωνιές και χώρους της πόλης, αποτελούν ένα λειτουργικό κομμάτι του καλλιτεχνικού του προγράμματος και είναι αποτέλεσμα όλων όσοι θα συμμετέχουν, από την Καλαμάτα και όλη την Ελλάδα, σε εργαστήριά του. Με τον τρόπο αυτό οι παράλληλες εκδηλώσεις, φέτος, προέρχονται από την πόλη της Καλαμάτας αλλά και την αφορούν, επιμορφώνοντας και αναδεικνύοντας παράλληλα την ιστορία, την τοπιογραφία και θεσμούς της πόλης.

Το 20ό Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας με πολλή χαρά συνεργάζεται, για πρώτη φορά στις φετινές του εκδηλώσεις, με τους θεσμικούς ελληνικούς φορείς: Κέντρο Μελέτης Χορού Ισιδώρας & Ραϋμόνδου Ντάνκαν και Αρχαιολογικό Μουσείο Μεσσηνίας.